

İFADE TUTANAĞI

T.C. KİMLİK NO : 41470329314
ADI VE SOYADI : Servet KAVUKOĞLU
ANA VE BABA ADI : Vedia-Ahmet
DOGUM YERİ VE TARİHİ : Antakya - 1964
TABİİYETİ : T.C
MEDENİ HALİ : Evli-3 Çocuk
GÖREVI- İŞİ-MESLEĞİ : Öğretmen
GÖREV/ İŞYERİ ADRESİ VE TEL. : Serinyol Necati Oflazoğlu İlköğretim Okulu
İKMETGAH ADRESİ VE TEL. : Akıncılar Mah. Seyran Sokak No: 14/3
SERİNYOL/ANTAKYA

Yukarıda açık kimlik ve diğer bilgileri yer alan Servet KAVUKOĞLU 16/12/2009 tarihine rastlayan Çarşamba günü saat 10:00 da Serinyol Necati Oflazoğlu İlköğretim Okulu Müdür Odasına davet edilerek; “25 Kasım 2009 Çarşamba Günü mazeretsiz olarak işe gelmediğinin tespit edildiği.” Konu ile ilgili söyleyecekleri sorulduğunda; cevap olarak; “Ben 25/11/2009 tarihinde üyesi olduğum sendikanın bir günlük uyarı grevine katılmam nedeniyle okula gelmedim. Bu konuyla ilgili olarak ayrıca şu bilgilere de yer vermek istiyorum: Üyesi bulunduğum Eğitim ve Bilim Emekçileri Sendikası’nın bağlı olduğu Kamu Emekçileri Konfederasyonu tarafından, “AKP hükümeti tarafından 2008 yılından bu yana tüm ekonomik taleplerimizin dünyada yaşanan ekonomik kriz bahane edilerek geri çevrilip, toplu görüşmelerle kamu emekçilerinin oylanarak önceden belirlenen zam oranlarının dayatıldığı, TİS ve grev hakkımızın kullanımının engellendiği” gerekçesiyle; Anayasanın devletin sosyal bir hukuk devleti olduğunu belirten 2. maddesi, çalışanların ve işverenlerin, üyelerinin çalışma ilişkilerinde ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma ve bu sendikalara üye olarak bu doğrultuda etkinlik yapma hakkının bulunduğunu belirten 51. maddesi, usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası anlaşma hükümlerinin uygulanacağını belirleyen 90. maddesi ve 90. maddenin bir gereği olarak; 87 ve 151 sayılı ILO Sözleşmeleri, İnsan Hakları Avrupa Sözleşmesinin 11. maddesi, Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı’nın ‘Toplu pazarlık yapma ve eylem hakkı’ başlıklı 28. maddesine dayanılarak; Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Danıştay kararları örnek alınarak 25 Kasım 2009 tarihinde 1 günlük uyarı grevi yapılmasına karar verilmiştir. Üyesi olduğum sendikanın bağlı olduğu Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu’nun aldığı karar doğrultusunda ve yasalarla tanınan haklara dayanarak ve Konfederasyonun aldığı kararı benimseyerek, anayasal haklarım doğrultusunda demokratik tepkilerimi göstermek amacıyla söz konusu etkinliğe, sendika üyesi olarak katıldım. Bu biçimde yapılan eylem suç olarak değerlendirilemez. Kamu görevlilerinin, sendikaların aldığı karar doğrultusunda toplu eylem hakkı insan hakları sözleşmeleri, Anayasa, yanı sıra mahkeme kararları ile de kesin biçimde tanınmaktadır. Bilindiği üzere Anayasa’da önemli değişiklikler yapılarak kamu görevlilerine sendika hakkı açıkça tanınmış, daha sonra yapılan bir değişiklik ile de Anayasa’nın 90. maddesinin son fıkrasına, 07.05.2004 günü kabul edilip 22.05.2004 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5170 sayılı yasayla eklenen son cümle uyarınca “Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası anlaşmalarla kanunların

aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası anlaşma hükümleri” esas alınacaktır” kuralı getirilmiştir. Anayasa’nın 90. maddesi uyarınca iç hukukumuzun bir parçası haline gelen ve bir çatışma olması halinde yasalardan önce uygulanacak olan temel hak ve özgürlüklere ilişkin uluslararası sözleşmelerin örgütlenme özgürlüğü ve sendikal haklara ilişkin hükümler içerdiği bilinmektedir. 151 sayılı İLO Sözleşmesi’nin 3.maddesinde “Bu sözleşmenin uygulanması bakımından kamu görevlileri örgütü deyimi oluşumu ne olursa olsun amacı kamu görevlilerin amacı kamu görevlilerin çıkarlarını savunmak ve geliştirmek olan herhangi bir örgüt anlamına gelir” hükmüne yer verilerek kamu çalışanların çıkarlarını savunmak amacıyla etkinliklerde bulunabilecekleri açıkça kabul edilmiştir. Aynı maddenin 2. fıkrasında, “Kamu makamları bu hakkı sınırlayacak veya bu hakkın yasaya uygun şekilde kullanılmasına engel olacak nitelikte her türlü müdahaleden sakınmalıdır” hükmüne yer verilmiş, bu hakkın kullanılmasının kamu makamlarınca engellenmeyeceği belirtilerek çalışanlar korunmuştur. 87 Nolu İLO Sözleşmesi’nin 3/1 maddesi uyarınca “Çalışanların ve işverenlerin örgütleri, tüzük ve yönetmeliklerini düzenlemek, temsilcilerini serbestçe seçmek, yönetim ve etkinlerini düzenlemek ve iş programlarını belirlemek hakkına sahiptir”.87 sayılı Sözleşmenin 8/2 maddesinde de, “Yasalar, bu sözleşme ile öngörülen güvencelere zarar verecek nitelikte olamaz veya zarar verecek şekilde uygulanamaz” hükmüne yer verilerek kamu çalışanlarının örgütünün kendi amaçları doğrultusunda düzenlemiş olduğu etkinliklere katılması nedeniyle cezalandırılmayacağı açık bir biçimde ortaya konmuştur. Bu nedenle üyesi olduğum sendikanın aldığı karar uyarınca gerçekleştirilen etkinliklere katılmam suç olmayıp sendikal ve demokratik hakların kullanılması niteliğindedir. Avrupa Birliği Temel Haklar Şartı’nın ‘Toplu pazarlık yapma ve eylem hakkı’ başlıklı 28. maddesine göre;“Çalışanlar ve işverenler veya bunların ilgili kuruluşları, Topluluk mevzuatı ve ulusal yasalar ve uygulamalara göre uygun düzeylerde toplu sözleşmeler müzakere etme ve imzalama ve menfaat ihtilafı olması halinde grev eylemi dahil olmak üzere kendi çıkarlarını korumak için ortak (toplu) eylem yapma hakkına sahiptir.” İç hukukumuzu doğrudan etkileyen Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de sendikal eylem ve etkinlikler nedeniyle verilen cezaları, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 11. maddesine aykırı bulmaktadır. Konfederasyonumuza bağlı Yapı Yol Sen’in açtığı ve 27 Mart 2007 günü karara bağlanan başvuruda (**Karaçay – Türkiye**) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi; “...AİHM, toplantı yapma özgürlüğünün önemini gözönünde bulundurarak, özellikle güdülen sözde meşru amaçla orantılı olup olmadığını tespit etmek amacıyla dava konusu disiplin cezasını dosyanın tamamı ışığında incelemiştir. AİHM, devlet memurlarının maaşlarının artış oranını protesto etmek amacıyla üyesi olduğu KESK’in düzenlediği eyleme katılması nedeniyle disiplin cezası adı altında başvurana uyarma cezasının verildiğini not etmektedir. Oysa verilen ceza, her ne kadar düşük olsa da, kendisi gibi sendikaya üye kişilerin çıkarlarını savunmak amacıyla sendika üyelerinin grev ve eylemlere yasal olarak katılmamasına yönelik caydırıcı bir niteliğe sahiptir. AİHM, başvurana verilen uyarma cezasının “demokratik toplumda gerekli olmadığı” sonucuna vararak Türkiye’nin AİHS’in 11. maddesini ihlal ettiği kararını vermiştir. Konfederasyonumuza bağlı Yapı Yol Sen’in açtığı ve 17 Temmuz 2007 günü karara bağlanan başvuruda (**Satılmış ve Diğerleri – Türkiye**) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi şu kararı vermiştir. “...Bu durumda AİHS’nin 11. maddesinin hangi koşullarda grev hakkı tanıdığı ve bu madde çerçevesinde bu hakkın tanımının ne olacağı hususlarına değinmeden, AİHM, başvuruların işlerini üç saat süreyle yavaşlatmalarının, sendikal hakların kullanımı bağlamında toplu eylem olarak değerlendirilebileceğine kanaat getirmektedir. Başvuranlara sivil sorumluluk bu eylem nedeniyle verilmiş olup, AİHM, alınan tedbirin dernek kurma özgürlüklerine müdahale oluşturduğunu tespit etmektedir. AİHS’nin

11. maddesinde yer alan “çıkartlarını korumak için” ifadeleri gereksiz ifadeler değildir ve AİHS, sendikanın yapacağı toplu eylem yoluyla, sendika üyelerinin mesleki çıkartlarını savunma özgürlüğünü güvence altına almaktadır. Sendika üyeleri tarafından gerçekleştirilecek olan bu eyleme Sözleşmeci Devletler tarafından izin verilmeli, eylemin gelişimi ve devamı sağlanmalıdır. O halde sendikanın, üyelerinin mesleki çıkartlarının korunması amacıyla müdahale etmesi yasal olmalı ve üyeler, çıkartlarının korunması yolunda sendikalarının seslerini duyurması hakkına sahiptirler. Grev yapma hakkı ile ilgili olarak AİHM, her ne kadar 11. maddede bu hak açık bir şekilde ifade edilmemişse de bu hakkın tanınması, hiç kuşkusuz en önemli sendikal haklardan bir tanesini teşkil etmektedir. Bu hakkın yanı sıra sendika özgürlüğü ile ilgili pek çok hak da mevcuttur. Üstelik Sözleşmeci Devletler’in sendikal özgürlüğü sağlamak amacıyla izleyebilecekleri pek çok yol bulunmaktadır.” İş bırakma eylemine katılan öğretmenler adına açılan ve 17 Temmuz 2008 günü karara bağlanan başvuruda (**Urcan ve Diğerleri – Türkiye**) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi şu kararı vermiştir: “...Mahkeme, barışçıl toplantı özgürlüğünün önemi göz önünde bulundurulduğunda, demokratik bir toplumda, anlaşmazlık konusu olan mahkûmiyet cezalarının gerekli olup olmadığını, özel olarak değerlendirebilmek amacıyla, söz konusu mahkûmiyet cezalarını tüm olaylar ışığında incelemiştir. Mahkeme, başvuruların çalışma koşullarının iyileştirilmesini talep etmek amacıyla Eğitim- Sen sendikası tarafından organize edilen bir günlük greve katıldıkları gerekçesi ile çarptırıldıkları hapis cezalarının para cezasına çevrildiğini, aynı şekilde öğretmen sıfatı ile geçici bir süre kamu hizmetinde bulunmaktan men edildiklerini kaydetmiştir. Oysa suçlama cezaları, sendika üyelerini ve böyle bir grev gününe veya derneklerinin çıkartlarını savunmak amacıyla yapılan eylemlere yasal olarak katılmak isteyen tüm diğer insanları caydırıcı niteliktedir. Mahkeme başvurulara uygulanan cezai yaptırımların ‘ demokratik bir toplumda gerekli olmadığı’ sonucuna varmıştır. Bu durumda Sözleşmenin 11. Maddesi ihlal edilmiştir.” AİHM **Enerji Yapı Yol Sen – Türkiye** başvurusunda, toplu iş bırakma ve iş yavaşlatma eyleminin 13 Nisan 1996 tarihli Başbakanlık Genelgesi ile yasaklanarak, iş bırakma eylemine katılanların cezalandırılacağına dair uyarılmasını, üyelerinin çıkartlarını savunmak amacıyla eylemlere veya greve katılmayı isteyen sendika üyeleri ve diğer kişiler açısından bir müdahale niteliğinde görerek, genel bir grev yasağının Sözleşmenin 11. maddesinin ihlal edildiğine karar vermiştir. Benzer eylemler iç hukukumuzda da Yargı organlarınca meşru kabul edilmiştir. Örneğin; Danıştay 1. Dairesinin E.2001/3307, K.2001/4415 sayılı kararının gerekçesinde şu açıklamaya yer verilmiştir: “Olayda, davacının üyesi bulunduğu sendikanın yetkili kurullarınca alınan karara uyararak, kamu görevlilerinin içinde bulunduğu mali sıkıntının kısmen düzeltilmesi ve kamuoyunca bilinen bu sıkıntıları yine kamuoyuna anlatarak desteğinin sağlanması amacıyla 1.12.2000 tarihinde bir gün göreve gelmemek eylemini gerçekleştirdiği anlaşılmış olup, davacının sendikal faaliyet kapsamında bir gün süreyle göreve gelmemesi fiilinin mazeret olarak kabulünün gerektiği, dolayısıyla 657 sayılı yasanın 125/C-b maddesinde öngörülen “özürsüz” olarak bir gün göreve gelmemek fiilinin sübuta ermediği görülmüştür.” Danıştay 12. Dairesinin E.2004/4643, K.2005/313 sayılı kararının gerekçesinde de şu açıklamaya yer verilmiştir: “Olayda, davacının üyesi bulunduğu sendikanın yetkili kurullarınca alınan, üretimden gelen güçlerini kullanma çağırısına uyararak 11.12.2003 tarihinde göreve gelmediği anlaşılmış olup, davacının sendikal faaliyet kapsamında göreve gelmemesi fiilinin mazeret olarak kabulünün gerektiği dolayısıyla 657 sayılı. Yasanın 125/C-b maddesi anlamında özürsüz olarak göreve gelmemek fiilinin sübuta ermediği görülmüştür. Bu durumda, disiplin suçu teşkil etmeyen eylem nedeniyle davacı hakkında tesis olunan işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddi yolunda verilen İdare Mahkemesi kararında hukukî isabet görülmemiştir.” Danıştay 12.

Dairesinin E.2005/5767, K.2008/225 sayılı bir başka kararının gerekçesinde de şu açıklamaya yer verilmiştir.“Olayda, davacının üyesi bulunduğu sendikanın yetkili kurullarınca alınan, üretimden gelen güçlerini kullanma çağırısına uyarak 11.12.2003 tarihinde göreve gelmediği anlaşılmış olup, davacının sendikal faaliyet kapsamında göreve gelmemesi fiilinin mazeret olarak kabulünün gerektiği, dolayısıyla 657 sayılı Yasanın 125/C-b maddesi anlamında özürsüz olarak göreve gelmemek fiilinin sübuta ermediği görülmüştür.Bu durumda, disiplin suçu teşkil etmeyen eylem nedeniyle davacı hakkında tesis olunan işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddi yolunda verilen İdare Mahkemesi kararında hukuki isabet görülmemiştir.”Anayasa ve insan hakları sözleşmeleri ile güvence altına alınan sendikal faaliyet hakkım Türk Ceza Kanunu ile de korumaya alınmış, TCK 118. maddesinde sendikal faaliyetin engellenmesi yasaklanmıştır. Bu nedenle temel bir insan hakkını kullanmış olmam nedeniyle tarafıma her hangi bir ceza verilemez” dedi.Yazılanları okudu, kendisinin okumasına fırsat verildi. Yazılanların söylediklerinin aynısı olduğunu, başka diyeceğinin bulunmadığını ifadesinin özgür iradesine dayalı olduğunu beyan etmesi üzerine bu ifade tutanağı birlikte imzalandı. 16/12/2009

Suat ÖZGAN
Okul Müdürü

Servet KAVUKOĞLU